

When Is Essence Unavoidable?
Maintaining the Boundary

Rabbi Ethan Tucker— tucker@hadar.org

Fall Lecture Series 2017, Session 4

I. Self-preservation and Group Membership

ספרא בהר פרשה ה סוף פרק ו

(א) כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך אל תניחנו שירד...ומנין אם החזקת אפי' ארבעה וחמשה פעמים חזור והחזקתו? ל
והחזקת בו...גר, זה גר צדק, תושב זה גר אוכל נביל' וחי עמך חייך קודמים לחייו...
(ג) וחי אחיך עמך, זו דרש בן פטורי שנים שהיו הולכים במדבר ואין ביד אחד אלא קיתון של מים אם שותהו אחד מגיע
ליישוב ואם שותים אותו שנים שניהם מתים, דרש בן פטורי ישנו שתייהם וימותו שנאמר וחי אחיך עמך, אמר לו ר"ע
וחי אחיך עמך חייך קודמים לחיי חבירך

Sifra Behar Parashah 5 Perek 6

“When your brother falls low and his hand slips with you” do not allow him to go down...How do we know that even if you supported him several times you should support him again? “And give him strength”...*Ger*—this is the *ger tzedek* (convert); *Tosban*—This is the *ger* who eats carcasses.

“And he is to live beside you”—Your life takes precedence over his life...

“So that your brother may live beside you”—This point was expounded by Ben Peturi: Consider a case of two people walking in the desert. Only one of them has a container of water, such that if one of them drinks it he will make it back to civilization, whereas if it is split between them they will both die. Ben Peturi expounded: They should both drink and die, as it says: “So that your brother may live beside you.” R. Akiva said to him: “So that your brother may live beside you”—your life takes precedence over your colleague’s life.

מלבי"ם שם

ועל כן על מה שכתוב "וחי עמך" פירושוהו בספרא חייך קודמין. ועל "וחי אחיך עמך" מביא דרשת בן פטורי שזה רק בישראל, אבל בגר תושב גם כן בן פטורי מודה לר' עקיבא.

Malbim on Sifra above, R. Meir Leibush b. Yehiel Michel Wisser, Russia/Poland/Romania, 19th c.

Therefore, the Sifra explained the phrase “And he is to live beside you” as meaning “Your life takes precedence over his life.” But on “So that your brother may live beside you”, it cites the exposition of Ben Peturi, which only applies to a Jew. In the case of a *ger toshav*, Ben Peturi would agree with R. Akiva (that one’s own life takes precedence).

II. Power

דברים פרק יז

(טו) שום תשים עליך מלך אשר יבחר יקנו אלתיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא־אֶתִּיךָ הוא:

Devarim 17:15

Appoint, appoint over yourself a king whom the Lord your God will choose. From the midst of your brethren you shall appoint a king over you. You may not place over you a foreign man who is not your brother.

יבמות קא:-קב.

אמר רבא: גר דן את חבירו דבר תורה, שנאמר: שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך, עליך הוא דבעינן מקרב אחיך, אבל גר דן את חבירו גר...

Talmud Bavli Yevamot 101b-102a

Said Rava: According to the Torah, a convert may judge another convert, as it says: “Appoint, appoint over yourself a king whom the Lord your God will choose. From the midst of your brethren you shall appoint a king over you.” “Over you” we require “from the midst of your brethren”, but a convert can judge his fellow convert...

III. Privileges/Favors—Interest-Free Loans and Debt Release

דברים כג:כא

לֹא־תִשָּׂא לְאֶחִיךָ גִּשְׁוֹת בְּכֶסֶף גִּשְׁוֹת אֲכָל לֶשֶׁךְ כָּל־דִּבָּר אֲשֶׁר יִשָּׂא: לַנִּכְרִי תִשָּׂא וּלְאֶחִיךָ לֹא תִשָּׂא...

ויקרא כה:לה-לו

וְכִי־יִמְוֶה אֶחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהִחֲזַקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשָׁב וְחֵי עִמָּךְ:
אֶל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ גִּשְׁוֹת וְתַרְבִּית וְנִבְרָאת מֵאֻלְגֵּיךָ וְחֵי אֶחִיךָ עִמָּךְ:
אֶת־כֶּסֶפְךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּגִשְׁוֹת וּבִמְרִבִּית לֹא־תִתֵּן אֶכְלָךְ:

ספרא בהר פרשה ה סוף פרק ו הלכה א

כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך אל תניחנו שירד...ומנין אם החזקת אפי' ארבעה וחמשה פעמים חזור והחזקת ת"ל והחזקת בו...גר, זה גר צדק, תושב זה גר אוכל נבילות...

משנה מסכת בבא מציעא פרק ה משנה ו

...ולווין מהן [מן הגוים] ומלוין אותן ברבית וכן בגר תושב

Mishnah Bava Metzia 5:6

...One may borrow money from [Gentiles] and lend money to them with interest, and similarly, in the case of a *ger toshav*.

בבא מציעא עא.

...כתיב וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך. ורמינהי: לוין מהן ומלוין אותן ברבית, וכן בגר תושב! אמר רב נחמן בר יצחק: מי כתיב אל תקח מאתם? מאתו כתיב - מִיִּשְׂרָאֵל.

Talmud Bavli Bava Metzia 71a

...It is written: "And if your brother waxes poor, and his means fail with you, then you shall strengthen him, as a stranger and a resident [*ger vetoshav*] shall he live with you. You may not take interest or increase from him, but fear your God, so that your brother should live with you." [This

indicates that interest may not be taken from a *ger toshav*.] But this contradicts the Mishnah: “One may borrow money from them and lend money to them with interest, and similarly, in the case of a *ger toshav*!”

Rav Nahman bar Yitzhak says: Is it written: Do not take from *them*? No, it is written: “Do not take from *him*,” a Jew.

דברים פרק טו

(ב) וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל-בֶּעַל מַשָּׂה יָלוּ אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרַעְיָהּ לֹא-יִגֹּשׁ אֶת-רַעְיָהּ וְאֶת-אֲחִיו כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לִיקָנוֹ:

(ג) אֶת-הַנִּכְרִי תִגָּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת-אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ:

Devarim 15:2-3

This shall be the nature of the remission: every creditor shall remit the due that he claims from his fellow; he shall not dun his fellow or his kinsman, for the remission proclaimed is of the LORD.

You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kinsmen.

ספרי דברים פרשת ראה פיסקא קיב

את רעהו, פרט לאחרים. ואת אחיו, פרט לגר תושב.

Sifrei Devarim 112

“His fellow”—this excludes others, i.e. Gentiles; “or his kinsman”—this excludes the *ger toshav*.

IV. Marriage and the Maintenance of Group Identity

מסכתות קטנות מסכת גרים פרק ג:א-ד

איזהו גר תושב, כל שקיבל עליו שלא לעבוד עבודה זרה דברי רבי מאיר, רבי יהודה אומר כל שקיבל עליו שלא להיות אוכל נבילות.

רוקו ומושב ומשכבו ומי רגליו טמאין, פתו ושמנו ויינו טהורין. ועוברים עליו משום כל תונה וכל תעשוק וכל תלין פעולת שכיר.

אין משיאין לו ולא נושאין ממנו נשים, ולא מלוין אותו ולא לוין ממנו בריבית.

אין משיבין אותו בספר, ולא בנוה רע, אלא בנוה יפה, באמצע ארץ ישראל, במקום שאומנותו יוצאה, שנאמר עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו.

Massekhet Gerim 3:1-4

Who is a *ger toshav*? Anyone who commits to avoiding foreign/idol worship, according to R. Meir.

R. Yehudah says: anyone who commits (not) to eat animal carcasses.

His spit, the items he sits and lies on and his urine are impure, his bread, oil and wine are pure. He is under the rubric of the ban on monetary deception, oppression and delaying workers' wages. One does not marry [off Jewish women] to him, nor does one marry women from him. One may not lend or borrow from him on interest.

He is not to be settled on the border, nor in a bad neighborhood, rather in a good neighborhood in the middle of the land of Israel, in a place where he can make a living, for it says: "He shall dwell with you in your midst, in a place of his choosing, in one of your town where it is good for him. Do not oppress him."...

מגזת חינוך מצוה תכז

ונראה לענין זה דחיתון אף גר תושב בכלל

Minhat Hinukh #427, R. Yosef Babad, Poland, 19th c.

And it seems that with regard to the matter of the prohibition of intermarriage, a *ger toshav* is included

שו"ת יחיה דעת חלק ה סימן נד

אולם ראיתי להגאון רבי רפאל בירדוגו בספר תורות אמת יורה דעה (סימן קיב) שכתב...היה נראה שהגויים שבארצותינו שהם ישמעאלים ואינם עובדי עבודה זרה מותר לאכול מבישוליהם ומפתם...אך מדברי כל הפוסקים נראה שאין חילוק בזה בין עובדי עבודה זרה לישמעאלים. וכן המנהג פשוט. ומכל מקום כל הקולות שנמצאו בפוסקים, אף על פי שיש חולקים, בארצותינו הלך אחר המיקל...בארצותינו יש להקל. כן נראה לי. ע"כ. ובאמת שאין דיוקו מוכרח כלל, שהואיל וטעם איסור בישולי גוים הוא משום חתנות או שמא יאכילנו דברים טמאים...הרי שני הטעמים שייכים גם בישמעאלים שאינם עובדי עבודה זרה.

Responsa Yehaveh Da'at V:54, R. Ovadiah Yosef, Israel, 20th-21st c.

I did indeed see in the name of R. Refael Berdugo...that it seems that it should be permitted to eat from the cooked foods and bread of the Gentiles in our lands, since they are Muslims who do not worship idols...but from the words of all of the legal authorities it seems that there is no difference between idol worshippers and Muslims and this is the common practice. Nonetheless, whenever we find a lenient position on these matters, even if the position is disputed, we should follow it in these lands...so it seems to me.

But this argument is not compelling at all, because the reason for forbidding food cooked by Gentiles is on account of the fear of intermarriage or the possibility of eating non-kosher food...both of these concerns apply to Muslims who are not idolaters.

V. Contributing to essential communal functions—לא לכם ולנו

ויקרא פרק כב

(יז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(יח) זָכַר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל-נִדְרֵיהֶם וְלִכְלִ-נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לִיקְנוֹק לַעֲלֹה:

(יט) לְרִצְוָתְכֶם תָּמִיד זָכַר בַּבִּקֹּר בַּכְּשָׂיִם וּבַעֲזִים:

(כ) כָּל אֲשֶׁר-יָבֹא מִיּוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי-לֹא לְרִצְוֹן יִהְיֶה לָכֶם:

(כא) וְאִישׁ כִּי-יִקְרִיב זֶבַח-שְׁלָמִים לִיקְנוֹק לְפֶלֶא-נִדְרֹה אֹו לְנִדְבָה בַּבִּקֹּר אֹו בַצֵּאן תָּמִיד יִהְיֶה לְרִצְוֹן כָּל-מִוֵּם לֹא יִהְיֶה-בּוֹ:...

(כב) וּמִיַּד בֶּן-נָכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-אֶלֶה כִּי מִשְׁחָתָם בָּהֶם מִוֵּם בָּם לֹא יִרְצֻוּ לָכֶם:

Vayikra 22:17-21, 25

The LORD spoke to Moses, saying: Speak to Aaron and his sons, and to all the Israelite people, and say to them: When any man of the house of Israel or of the strangers in Israel presents a burnt offering as his offering for any of the votive or any of the freewill offerings that they offer to the LORD, it must, to be acceptable in your favor, be a male without blemish, from cattle or sheep or goats. You shall not offer any that has a defect, for it will not be accepted in your favor.

And when a man offers, from the herd or the flock, a sacrifice of well-being to the LORD for an explicit vow or as a freewill offering, it must, to be acceptable, be without blemish; there must be no defect in it...

nor shall you accept such [animals] from a foreigner for offering as food for your God, for they are mutilated, they have a defect; they shall not be accepted in your favor.

עזרא פרק ד

(א) וַיִּשְׁמְעוּוּ צָרִי יְהוּדָה וּבְנֵימֶן כִּי-בָנִי הַגּוֹלָה בּוֹגִים הִכָּל לִיקְנוֹק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

(ב) וַיִּגְשׁוּ אֶל-זֶרְבָבֶל וְאֶל-רָאשֵׁי הָאֲבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם נִבְנָה עִמָּכֶם כִּי כָכֶם נִדְרוֹשׁ לְאֱלֹהֵיכֶם וְלֹא אֶנְחֶנוּ זִבְחִים מִימֵי אֶסֶר חֹדֶן מִלֶּדֶת אֲשׁוּר הַמַּעֲלָה אֲתָנוּ פָּה:

- (ג) ויאמרו להם זרובבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא־לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו אחד נבנה ליהוה
אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך־פרס:
(ד) ויהי עם־הארץ מרפים ידי עם־יהודה ומבטלים אותם לבנות:
(ה) וסכרים עליהם יוצאים להפר עצתם כל־ימי כורש מלך פרס ועד־מלכות דרנש מלך־פרס:
(ו) ובמלכות אחשנורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על־ישבי יהודה וירושלם:

Ezra 4:1-6

When the adversaries of Judah and Benjamin heard that the returned exiles were building a temple to the LORD God of Israel, they approached Zerubbabel and the chiefs of the clans and said to them, “Let us build with you, since we too worship your God, having offered sacrifices to Him since the time of King Esarhaddon of Assyria, who brought us here.”

Zerubbabel, Jeshua, and the rest of the chiefs of the clans of Israel answered them, “It is not for you and us to build a House to our God, but we alone will build it to the LORD God of Israel, in accord with the charge that the king, King Cyrus of Persia, laid upon us.”

Thereupon the people of the land undermined the resolve of the people of Judah, and made them afraid to build. They bribed ministers in order to thwart their plans all the years of King Cyrus of Persia and until the reign of King Darius of Persia. And in the reign of Ahasuerus, at the start of his reign, they drew up an accusation against the inhabitants of Judah and Jerusalem.

נחמיה פרק ב

- (יז) ואמרו אליהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בָּהּ אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את־חומת ירושלם ולא־נהיה עוד חרפה:
(יח) ואגיד להם את־נד אלהי אשר־היא טובה עלי ואף־דברי המלך אשר אמר־לי ויאמרו נקים ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: פ
(יט) וישמע סנבלט החרני וטבניה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה־הדבר הזה אשר אתם עושים העל המלך אתם מרדים:
(כ) ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקים ובנינו ולכם אי־חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

Nehemiah 2:17-20

Then I said to them, “You see the bad state we are in—Jerusalem lying in ruins and its gates destroyed by fire. Come, let us rebuild the wall of Jerusalem and suffer no more disgrace.”

I told them of my God's benevolent care for me, also of the things that the king had said to me, and they said, "Let us start building!" They were encouraged by [His] benevolence.

When Sanballat the Horonite and Tobiah the Ammonite servant and Geshem the Arab heard, they mocked us and held us in contempt and said, "What is this that you are doing? Are you rebelling against the king?"

I said to them in reply, "The God of Heaven will grant us success, and we, His servants, will start building. But you have no share or claim or stake in Jerusalem!"

ספרי במדבר פרשת שלח פסקא קז (נוסח כ"י ותיקן 32, 2)

"כל האזרח יעשה ככה" —למה נאמר? לפי שהוא אומר, "ומעוך וכתות ונתוק וכרות [...] ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיהם מכל אלה" (ויקרא כב כה) —אלה אי אתה מקבל מהן, [אבל] אתה מקבל מהן תמידין. אחר שלמדנו שהגוי מביא עולה, זכיתי לדון כבתחלה: ישראל מביא עולה והגוי מביא עולה; או מה ישראל מביא נסכים, אף הגוי מביא נסכים? ת"ל: "כל האזרח יעשה ככה" —אתה אומר ישראל מביא נסכים, אין הגוי מביא נסכים. מיכן אמרו גוי ששילח עולתו ממדינת הים ולא שילח עימה נסכיה יקרבו נסכים משלצבור.

Sifrei Bemidbar Parashat Shelah 107 (following ms. Vatican 32, 2)

What is the intent of "All the native-born shall do thus"? Because it is written (Vayikra 22:25) "And from the hand of a Gentile you shall not present (as a sacrifice) the bread of your God of all these (blemished animals)" — These you do not accept (from Gentiles), but you do accept the continual offerings. Once we have learned that a Gentile may bring a burnt-offering, I can now engage this point: A Jew brings a burnt-offering and a Gentile brings a burnt-offering; can I also conclude: Just as a Jew brings libations, so, a Gentile brings libations? It is, therefore, written "All the native-born shall thus do these (libations)" — A Jew brings libations, but a gentile does not. Based on this, they said: If a gentile sent his burnt-offering from abroad and did not send libations with it, they are supplied through public funds.

ספרא אמור פרשה ז סוף פרק ו

(א) ישראל אילו ישראל, גר, אילו הגרים, הגר, לרבות נשי הגרים, בישראל לרבות נשים ועבדים.
(ב) א"כ מה תלמוד לומר איש איש להביא את הגוים שהם נודרים בנדרים ובנדבות כישראל, אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם, אשר יקריב לה' לעולה, אין לי אלא עולה, מנין לרבות את השלמים, תלמוד לומר נדריהם, מנין את התודה תלמוד לומר נדבותם, מנין לרבות את העופות והמנחות והיין והלבונה והעצים, תלמוד לומר נדריהם, לכל

נדריהם, נדבותם לכל נדבותם...דברי רבי עקיבא, א"ל ר' יוסי הגלילי אפי' אתה מרבה כל היום אין כאן אלא עולה בלבד.

Sifra Emor Parashah 7 Perek 6 Halakhah 1-2

"Israel": as stated; "ger": the converts; "the ger": to include the wives of the converts; "in Israel": to include women and slaves.

If so, what does "a man, a man" include? Gentiles, who vow votive (offerings) and gift-offerings as a Jew does. "Which they will present to the Lord as a burnt-offering": This tells me only of a burnt-offering. Whence do I include peace-offerings? From "their vows." Whence do I include the thank-offering? From "their free-will offerings." Whence do I include bird-offerings, meal-offerings, wine, frankincense, and wood? From "of *all* their vows," "of *all* their free-will offerings."...this is according to R. Akiva. R. Yossi Haglili said to him: Even if you sit there "including" things all day, the only thing discussed here is the burnt-offering.

ספרא אמור פרשה ז תחילת פרק ז הלכה יב

מנין שאין מקבלים שקלים מן הגוי? תלמוד לומר: "ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה." אין לי אלא תמידים, שהם קרוים לחם, שנאמר: "את קרבני לחמי לאשי." שאר כל קרבנות הציבור מנין? תלמוד לומר: "מכל אלה."

Sifra Emor Parashah 7 Perek 7 Halakhah 12

How do we know that one does not accept *shekalim* (collected money used to fund the core Temple operations) from a Gentile? Scripture teaches: "And from the hand of a Gentile you shall not present the bread of your God from all these." This tells me only of continual offerings, which are called "bread," as it is written (BeMidbar 28:2) "My offerings, My bread for My fires." Whence do I derive the same for the other communal offerings? From "of *all* these."

משנה מסכת שקלים פרק א משנה ה

אף על פי שאמרו אין ממשכנים נשים ועבדים וקטנים אבל אם שקלו מקבלים מידם. נכרי וכותי ששקלו אין מקבלים מידם. אין מקבלים מידם קיני זבין וקיני זבות וקיני יולדות חטאות ואשמות אין מקבלים מידם. זה הכלל: כל שהוא נידר ונידב מקבלים מידם, וכל שאינו לא נידר ולא נידב אין מקבלים מידם. וכן הוא מפרש על ידי עזרה: (עזרא ד) לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו:

Mishnah Shekalim 1:5

Despite the fact that it was taught that we do not compel women, slaves and children to contribute the half-shekel - if they gave a half-shekel we accept it from them. If a Gentile or a Samaritan contribute a half-shekel, it is not accepted. We also do not accept from a Gentile or a Samaritan the bird offering of a man who was a zav [had an unusual genital flow] or a woman who was a zavah [had an unusual genital flow], the bird offering of a woman who has given birth, sin offerings or guilt offerings, we do not accept from them. This is the rule: Any vowed or donated offering is accepted from them; any offering that is not vowed or donated is not accepted from them. And this was made clear by Ezra: "It is not for you and for us to build a house for our God." (Ezra 4:3)

רמב"ם הלכות שקלים פרק ד הלכה ח

כבש היו בונים מהר הבית להר המשחה שעליו מוציאים פרה אדומה, וכן היו עושין כבש שמוציאים עליו שער המשתלח, ושניהם נעשין משירי הלשכה, וכן מזבח העולה וההיכל והעזרות נעשין משירי הלשכה, אמת המים שבירושלם וחומת ירושלם וכל מגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה, וגוי שהתנדב מעות לדברים האלו או שהתנדב לעשות עמהם בחנם אין מקבלין ממנו ואפילו גר תושב, שנאמר +עזרא ד' לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו ונאמר +נחמיה ב' +ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם.

Rambam Shekalim 1:5

A ramp was built from the Temple Mount to the Mount of Olives on which the red heifer was taken out and they would also make a ramp on which they would take out the scapegoat on Yom Kippur. Both of them were made from the leftover funds for core Temple activities. So too the altar for burnt offerings and the structure of the sanctuary and the courtyards are made from these funds. The water channel in Jerusalem and the walls of Jerusalem and all of its towers and all the needs of the city come from these funds. If a Gentile donated money to these things or volunteered to make them for free, we do not accept these donations, even if he is a ger toshav, as it says: "It is not for you and for us to build a house for our God", and it says: "But you have no share or claim or stake in Jerusalem."

VI. Religious participation—קרבת פסח

מכילתא דרבי ישמעאל בא - מסכתא דפסחא פרשה טו

תושב ושכיר לא יאכל בו. תושב זה גר תושב. שכיר זה הגוי.